

זָוְהָר תַּהֲלִים

305

זָוְהָר תַּהֲלִים

ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן
האדם האם הזה כי עיף אנסי. הלעיטני,
הלעתה ממש, פתיחת הפה והגרון
לבלו. אמר דוד לאותו הבלתי מלעת
הלעתים: אני אזרק עליו נעל לסתם את
גרונו. עלי פלשת אתרועע. גם כן זה
למרחוק הסתכל דוד, ואמר: גנען הוא
צד רע של הצד الآخر והוא, ופלשתים
הם ממש, לצד אחר מה אריך? תרואה,
שכחותם (במדבר י) וכי תבוא מלחה
בארככם [גגו] והרעתם וגוו, לשבר כחו
וחקפו, ומושום כן עלי פלשת אתרועע.
וכך ראוי להם.

ולכה נא קבה לי. ואפלו כה, אותו בליך
הרשות לא עזב את כספיו, אלא רקט כל
מיini עשבים, כסוף של ראשינו נחים,
ולקח קדרות מכשפים ונען אותה מחת
הקרקע אלף וחמש מאות אמה (על אף
וחמש מאות אמה), וגןן אותה לסוף הימים.
כין שבא דוד, בירה בתהום אלף וחמש
מאות אמה, והוציא מים מהתהום ונפק
על המזבח. באotta שעה אמר, אני
ארחץ אותה הקדרה. (הלים ס) מואב סייר
רחאי. סייר רחאי בודאי. על אדום אשלייך
נעלי. מה זה אשלייך נעלי? אלא גם זה
כן היה למרחוק, שכותוב (בראשית כה)

סא א' למגנץ על נגנית לדור: ב' שמעה אללים רגתי רק שיבת תפלתו:
ג' מקצתה הארץ אליך אקריא בעטף לבך בצד ירים ממוני תנחני: ד' כי היה
מחסה לי מוגל עז מפני אויב: ה' אגורה באלהך עולם אחים בסתר בגביך
סלה: ו' כי אתה אללים שמעת לנדרי נתת ירשת ירא שמה: ז' ימים על
ימי מלך הוסיף שנותו במו דר ודר: ח' ישב עולם לפניו אללים חסר נאמת
מן ינזרה: ט' פנו אומרה שמה לעד לשלמי נדרי יום יום:

אך יש ליד יראת לשורה רריה

שמעה אליהם רנתִי (סא, ב): [שימוש ת浩ים לפפרק סא] אם אתה דר בבית ותירא אמרו אותו כשתכנס לבית ותצליח. ושם שלו הוא שד". ש' מון "שמעה, ד' מון כ' "כן אוזמרה באותיות דכ"ג, י' מון כ' שהוא בסוף המזכיר באותיות י"ט.

זוהר תהילים

כל מי שלא יודע לסדר את שבת רבונו טוב לו שלא נברא מושום שאריך תפלה שהיא שלמה למעלה (משמעות תפלה) מיותר ונעשה כלם לאחר ארבעה תומכים להתעדר בהם, והשכינה נסכה עליהם בכל אחדים הקשרים העליונים.

אשרי האיש שקיים קשר רבו נו

מְחַשֵּׁבָה מוציאה רצון, (רצון מוציא הכל) רצון שיזא מתחזק מחשבה, מוציאה קול שנשמע, והואו קול שנשמע עוללה לקשר קשרים ממטה למטה, היכלות תחתונות בעליונות. הקול שהוא קשור קשרים ומושך ברכות ממעה למטה בלחש, תומך את ארבעת התומכים הללו: מחשבה ורצון, קול ודבר. סמך בסיום הקשר, המקום שהכל יקשר בו כאחד, וכלם נעשים אחד. אשר האיש שקשר קשרי רbone, וסומך סמכיות ברاوي, ומתכוון בכל הדברים הללו שאמרנו. אשריו בעולם זהה ובעוולם הבא. עד כאן נתנו היכלות שצד הקדשה.

(ס, א) : [זוהר שמות פ' פקודי (דף רס"ב):] אמר רבי שמעון זכאי מי שմבין דרכו ללכת בדרך האמת, וכל מי שלא יודע לסדר את שבח רבונו, טוב לו שלא נברא, משומש שציריך תפלה שהוא שלמה לעמלה, (משום שציריך תפלה) מתווך מחשש ורצון הלב וקול ודברי השפטים, לעשות שלמות וקשר וייחוד לעמלה, כמו שהוא לעמלה. כמו שיוצאת שלמות ממלה למטה, כה דרך ממטה לעמלה לקשר קשר חבריו. הсад להחים שיילכו בדרך ישראה כראוי. הסוד להחים שילכו בדרך ישראה - מחשש ורצון וקול ודברו. אלו הארבעה קשרים קשרים. אחר קשר הקשרים של כלם כאחד, נעשה כלם מרכבה אחת להשרות עליהם שכינה,